

[Bolligministeren]

sådan, at man forpligter sig generelt, men jeg vil vurdere det og tage det med, hvor jeg skønner, det er rimeligt og rigtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Bolligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om en indskydergarantifond.
Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 28/10 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Erling Olsen (S):**

Når samfundet giver et foretagende ret til at kalde sig bank eller sparekasse og påtager sig at føre tilsyn med det, så skal den almindelige borger trygt kunne gå ind i den pågældende virksomhed og aflevere sine sparepenge. Derfor er det rigtigt, at der kommer en indskydergaranti. Hensigten med ministerens forslag er absolut rigtig. Problemet er teknikken.

Vi føler, at forslaget er for tungt i sin opbygning. Vi føler ikke, at der er grund til at oprette nye institutioner. Vi håber og tror ikke, hvis man i øvrigt tilretter revision og bank- og sparekassetilsyn, at sammenbrud i bank- og sparekasseverdenen bliver så sædvanlige begivenheder, at man har brug for en ny institution.

Vi mener, at afgrænsningen af de kredse, der skal dækkes ind, kan diskuteres i udvalget. Vi har fået en række henvendelser fra mennesker, der ønsker, at en række velgørende institutioner, julespareforeninger osv., også skal dækkes ind. All right, disse ting kan vi snakke om i udvalget.

Men vores hovedindvending mod forslaget går ud på, at man i 30 dage kan udsætte udbetalingerne til indskyderne, mens man venter på en rekonstruktion eller en fusion. Vi føler faktisk, at det er samfundets ansvar, hvis en bank eller sparekasse ikke bliver standset, inden man har tabt hele egenkapitalen, sådan at det også går ud over indskyderne.

Derfor mener vi, at det, der må ske, er, at samfundet, som det er i et senere forslag, vi skal drøfte her i dag, træder til ved at lade Nationalbanken træde ind og foretage et udlæg, så de små indskydere indfries her og nu, sådan at de kan betale deres regninger til tiden, og så må samfundet gøre op: Hvem kan der rejses erstatningskrav imod? Hvad kan der ske i form af fusion eller rekonstruktion? Men indskyderne skal ikke vente på det.

Derfor må vi nok sige, at vores væsentligste indvending går på 30-dages reglen igen ud fra den betragtning, at det er samfundets ansvar. Vi må som samfund holde indskyderne skadesløse, sådan som det er antydnet, og så må vi derefter foretage hele den juridiske og finansielle rekonstruktion. Det skal indskyderne ikke vente på.

En anden ting, som vi synes også gør, at man må komme de små indskydere til hjælp her og nu og meget hurtigt, er, at tager vi det aktuelle tilfælde med C&G Banken, så har Nationalbanken i den seneste tid forud for sammenbruddet tilført likviditet i et omfang, der mange gange overstiger, hvad småsparerne har leveret i indskud, og det vil sige, at rent faktisk har Nationalbanken med sin likviditetsbistand givet en indskydergaranti til de store og til dem, der var i stand til at lugte, hvad der foregik, og derfor trak indskuddene ud. Nu synes vi, at tiden er inde til også at gøre noget for de små her og nu.

Aagaard (KF):

Det lovforslag, vi her har til behandling, er en følge af de problemer, som indskyderne i nogle pengeinstitutter har været ude for i forbindelse med nogle bankers konkurser i den senere tid.

I Det Konservative Folkeparti er vi tilfredse med, at regeringen med dette forslag gennem en fond garanterer for de penge, der indsættes i vore pengeinstitutter og i visse kreditinstitutter, helt op til en kvart million kr. netto.